

[Drachmann.]

Dage, medens omvendt en stor Mængde Danske aarligt rejser som gode Kunder og gode Turister til Tyskland. Det maa da forrykke Betalingsbalancen i vor Disfavør. Derfor forstod jeg ikke denne Ministerens Bemærkning, som giver mig Anledning til at henstille til Ministeren, som jeg allerede gjorde i Fjor, men altsaa ikke med større Resultat, at komme til en anstændig og ligelig Turistordning mellem Danmark og Tyskland.

Jeg skal ikke ligefrem foreslaa Regeringen at udstede Forbud mod Eksport af danske Turister til Tyskland; det har man gjort i svenske Turistkredse, som savner de tyske Kunder nu. Men jeg tror, at en Optraeden over for Tyskland, maaske sammen med Sverige og andre nordiske Lande, kunde lede til, at man fik en mere ligelig Ordning, saa vi virkelig kunde se tyske Turister her og faa den Indtægt, der flyder deraf, som et ringe Vederlag for alle de Penge, som danske Turister og rejsende af anden Karakter stadig lægger i Tyskland.

Der er store Perspektiver i denne Sag, saa vigtige, at de faktisk indeholder Problemet om hele Danmarks økonomiske Fremtid. Vi bedømmer paa Forhaand vor handelspolitiske Fremtid meget mørkt og ser med stor Bekymring paa den Linie, der er lagt. Vi deler selvfølgelig den højtærede Ministers Haab om, at Forhandlingerne med England, der nu skal begynde og, hvad alle ved, indeholder store Vanskeligheder, maa forløbe tilfredsstillende, men vi nærer ikke alt for stor Forvisning om, at dette kan lykkes, hvis man virkelig ikke kan naa bedre Resultater end dem, der tilsyneladende, og som vi efter, hvad der foreligger, kan bedømme dem, er opnaaet over for Tyskland i en Situation, hvor Kortene var paa vor Side, som var enestaaende gunstig og maaske, hvad Ministeren selv erkendte og understregede, næppe kommer igen.

Idet ogsaa jeg skal holde mig fra Detailspørgsmaal i denne Omgang, skal jeg blot gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Krag. Det ærede Medlem syntes at hilse det med Tilfredshed, at visse Industrigrene, saaledes som Ministeren har udtalt sig, nok vilde møde forøget eller skærpet Konkurrence fra tysk Side. Jeg tror ikke, den danske Industri er bange for normal Konkurrence; ligefrem at glæde sig over, at den skal faa skærpet Konkurrence; er vistnok med Henblik paa den øvrige Arbejdssituation, som den allerede er, lidt vel overflødig og forhastet. Men det ærede Medlem Hr. Krag tilføjede — og det er

karakteristisk for den Retning, han hører til —, at Konkurrencen ude fra var god og heldig, den var ogsaa forudsat ved Valutacentralloven; det var en velkommen Konkurrence, der kunde skabe et fair Prisniveau. Hvis det ærede Medlem Hr. Krag havde noget med Industrien at gøre og vidste, at det fair Prisniveau, som kommer fra den tyske Konkurrence, bestaar i, at tyske Varer kommer hertil med en Eksportpræmie af i alt Fald 40 pCt., ja, helt op til 60 pCt., vilde han vistnok være lidt mere varsom med at tale om fair Konkurrence og Prisniveau.

Jeg skal altsaa ligesom den foregaaende Taler afvente de nærmere Oplysninger, der kan gives i det kommende Udvalg, men vil blot paa Forhaand sige, at vi forbeholder os vor Stilling, og der skal meget til for at rokke ved den en Gang tagne principielle Stilling, som vi baade af formelle og reelle Grunde har, idet vi med Bekymring ser paa Linien i denne Traktat, paa det, der er lagt fast, og derfor næppe vil kunne medvirke til Ratifikationen, i alt Fald ikke hilse den med den kritikløse Jubel, som fra anden Side har ombølget denne Sag.

N. P. Andreasen: Det Forslag til Rigsdagsbeslutning, der foreligger angaaende den Handelstraktat, der nu er sluttet mellem Danmark og Tyskland, og denne Handelsaftale vil Det radikale Venstre gerne støtte, idet vi hilser den med stor Tilfredshed. Aftalerne omfatter i Aar Salget af en lang Række Landbrugsvarer til Tyskland mod, at vi til Gengæld skal aftage andre Varer fra Tyskland. Vi beklager, at Tiderne er saadanne, at det skal være nødvendigt at træffe Aftaler som dem, der her bliver truffet. Ud fra hele Landbrugets Synspunkt, og ikke mindst ud fra det mindre Landbrugs Synspunkt, som jeg staaer som Repræsentant for, kunde vi kun ønske, at Forholdene ude omkring os snarest muligt maatte rette sig saaledes op, at man kunde vende tilbage fra den Selvforsyningspolitik, man der er kommet ud i, og igen komme ind i den frie Handel, men jeg maa indrømme, at som Forholdene ligger i Øjeblikket, er jeg enig med dem, der har udtalt, at der ikke er mange Muligheder at se i saa Henseende.

De Varer, vi her kan afsætte, er en lang Række af de vigtigste Landbrugsprodukter, og jeg vil gerne sige, at for det danske Landbrug betyder det i den nuværende Situation uhyre meget, at denne Handelsaftale kan slutes paa det Grundlag, som er angivet her. Enhver er klar over, at